PJESME IZ PROGONSTVA

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2008

Copyright © 2008 by Petko Nikolic

Ova publikacija u cjelini ili u dijelovima ne smije se umnožavati, preštampavati ili prenositi u bilo kojoj formi ili bilo kojim sredstvom bez dozvole autora, niti može biti na bilo koji drugi način ili bilo kojim drugim sredstvom distribuirano ili umnožavano bez odobrenja autora.

Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržava autor.

“Bog zatvorio jedna vrata, a otvorio stotinu.”

(Srbska narodna poslovica)

Sadržaj

Zbogom mili zavičaju 6
Plodovi prokletstva 12
Oj ti, Bosno prokleta 14
Izbjeglica prognanik 16
Rodnu grudu zaboravit neću 17
Ništ' ne biva bez Božije volje 18
Na mrtvoj straži 19
Odgovor na molitvu 20
Posjeta 22
Slika za dušu 24
Sjećanje 25
Hajde malo, svratite 27
Pamti, gazda 28
Sve se čudim 30
Mislio sam… 31
Smijem da se smijem 32
Višnji Bože, u tebe se uzdam 33
Kako mi je 35
Ješin garov 36
Zekonja 38
Ni u šta se ne razumem 39
Oj seljače 40
Suri oro polomio krilo 41
Čovjek jedan 42
Jedan pravac, a dva puta 43
Zloba i ja 44
Vuk zavija tužno 46
Sanjam 48
Imalo se rašta i da živi 49
Ima – nema 50
Gorčin u polju 51
Nesretnik 52
Jednom volu 53
Hristos se rodi 54
Bogočovjek 56

Kamen vjere i nevjere 57
Jedini način 58
Nesta ljudi 59
Čuj, Srbine 60
Oni mene traže 61
Oblaci su pojeli vedrinu 63
Boluje nam Đurđevdan 65
Propovijed 66
Novo doba 67
Religija Novog doba 69
Crkveno Novo doba 70
Antihristovo jevanđelje 71
Zli pastiri 75
Pred Sudnji dan 76
Sunce i sjenka 77
Paklenoga biće plača 78
Joj, Bože 79
Doba zlonoše Vodonoše 81
O Autoru 82

ZBOGOM MILI ZAVIČAJU

Moram evo
Kućo draga
Ispred noža
Preko praga

Draga jesi
Al' se mora
U nedrago
Preko gora

Došli silni
Ljudi strani
Nema nikog
Da nas brani

I komšije
S njima naše
Noževima
Djecu plaše

Pretres, pljačka
Razbijanje
Psovke, kundak
Prebijanje

Nešto gori
Neko kuka
Mitraljeza
Strašna huka

Žale djeca
Starci, žene
I očeve u zatvoru
I sinove pobijene

Ili glava
Nož il' rob
Ili u svijet
Il' u grob

Počuj, Bože
Našeg glasa
Izbavi nas
Od užasa

Sve nejako
Kofer nosi
Neki plaču
Neki bosi

Djed upita
Ispod ranca:
-Je li pušten
Zućo s lanca

Preko njiva
Preko trave
Pratile nas
Rikom krave

Komšinicu
Pita kona:
- Pomuze li
Kravu, bona

Ja ne stigoh
Dušman viče
Čujes li je
Jadna riče

Neko marška
Starog Zuću:
-Nazad, Zućo
Čuvaj kuću

Njišti konjic
Preko raži
Baš kao da
Nekog traži

Rže dorat
Pa se čudi
Kuda idu
Ovi ljudi

Do kolone
Konj dokasa
Djed zaplaka
Iza glasa

Dobri dorat
Tužno gleda
Oprašta se
Sa njim djeda

- Zbogom, doro
Mili zbogom
Moram na put
Slabom nogom

Moram evo
Putem znanim
U neznano
Da se stanim

U tuđini
Užeć' će mi svijeću
Svoju grudu
Više vidjet neću

Od svog dobra
Pod sljemenom
U svijet moram
Sa bremenom

Nikad više,
Dobro naše
Neće djeda
Da te jaše

Ti se, doro,
Šumi vrati
Djeda u svijet
Da se pati

I nikom se,
Doro, ne daj,
Drž' se šume
Staze gledaj

U zlo doba
I zli ljudi
Mjesto Boga
Đavo sudi

A slobodu ko nam veza
I okove oko vrata
Ne vidio bijela dana
Od Boga mu bila plata

Ne vidio nikog svoga
Nit mu mogo čuti glasa
Hranila ga tuđa ruka
Ne bilo mu nigdje spasa

Spopala ga živa rana
Da ga crvi jedu živa
Šta je njemu ova nejač
Šta su njemu djeca kriva

Rodnog mjesta ako ima
Gdje mu prva suza pala
Sustigla ga muka naša
Sve mu zemlja progutala

I sav porod ako ima
Što nas mukom napatio
I rodbinu svoju bližnju
Sve na greblje ispratio

Evo njiva, potok, dolce
Tu do juče čuvah ovce
Svome ocu znojna čela
Nosih vodu s ovih vrela

I još pamtim svoga djeda
Bijelo stado kad nadgleda
Godinama jošte rosom
Stizao sam ovdje s kosom

Jos dolinom ječi zvonce
Zbogom trave, zbogom ovce
Nekad radost, sada tuga
Evo cesta, evo pruga

Zbogom selo, meni prosti
Tuđoj zemlji nosim kosti
Zbogom kućo, zbogom njivo
Zbogom kruško, trešnjo, šljivo

Zbogom gumno, žitni rode
Zbogom mlini, zbogom vode
Zbogom šume, zbogom gore
Zbogom pjesmo, zbogom zore

Zbogom crkvo, kućo bijela
Nećeš dugo ostat cijela
Zbogom greblje i kapelo
Čuvajte nam, mrtvi, selo
Prostite nam, dođe doba
Nema ko vam kadit groba

Zbogom oče, zbogom majko
Zbogom sine, kćeri, snajko
Zbogom kume, brate mili
Sreća bila i mi bili

Stegni srce u očaju
Zbogom mili zavičaju
Ne znam šta ću
Ne znam kud ću
Zbogom, Zućo
Čuvaj kuću

Kolona se ćutke klati
Osta Zućo u paprati

PLODOVI PROKLETSTVA

"Kad opkoliš kakav grad i budeš dugo pod njim bijući ga da bi ga uzeo, ne kvari drveta njegovijeh sjekirom jer možeš od njih jesti, zato ih ne sijeci, jer drvo poljsko je li čovjek da uđe u grad ispred tebe." (5.Moj.20,19)

Kad je ono zapucalo
Kad su prvi protjerani
Otjerani
Dođoše drugi
Sa zvjerinjim šapama
Sa kolima i krampama
I šibicama

Pa utovariše
Pa počupaše
Pa zapališe
Da se prvi
Nemaju
Opet
U šta
Vratiti

Potom
Opet dođoše
Sa sjekirama
I motornim žagama
Te po bašćama
I voćnjacima
Odoše i u njive
I sve šljive
Po međama
I okrajcima
I trešnje
Po gromilama
I potocima
Jabuke i višnje

I sve dudove
Kraj drumova
I sa humova
Orahe i kruške
Za vitrine
I kundake
Za puške
Isijekoše
I šume oboriše
I brda ogoliše

Sve što bilo listom gusto
Osta pusto, osta pusto…

I kroz noći
I kroz bijele dane
Kad tihuje
I kad vjetar puše
Tiho zbore
Od drveća duše:
- Znajte, ljudi
Zbog vašega zvjerstva
Djeca će vam jesti
Plodove prokletstva

OJ TI, BOSNO PROKLETA

Oj ti, Bosno prokleta
Sa tri naciona
Guje šarke i poskoci
Iz svog bastiona

Tražili ste moju glavu
Bog vam nije dao
S vama prije pio, pjevo
Al' vas nisam znao

Sad otjeran od kuće
Tužne dane navijam
Ne mogu da pjevam
Samo sjetno zavijam

Zavijam ko vuk
Kada svoga nema
Nevolja ne spava
Sreća negdje drijema

Sva proljeća i radosti
Oj, prokleti soju
Otadžbinu domovinu
Oteli ste moju

Svima stalo do mene
Ko do lanjskog snijega
Moj Sizifov kamen
Opet na dnu brijega

Tuđini i stranci
Nameću vam rat
Da vijekovnom komšiji
Prerežete vrat

Fratri, hodže, vladike
Zavadu vam prave
Uzajamno jedni drugim
Da skidate glave

A oni se druže
Trguju i piju
Dok fukare zavađene
Sabljama se biju

I vaše će vođe
Braća jedne lože
Na svjetskome tržistu
Prodat vaše kože

I ljudski organi
Postali su skupi
Oj, narode glupi
Oštri nož za brata
Možda bude rata

Izjela vas guba
Rastočili crvi
Po neljudskom tragu
U svijetu ste prvi

Gospod sprema vojsku
Zemlji da se vrati
Za nedjela vaša
Platu će vam dati

IZBJEGLICA PROGNANIK

Danju
Noću
Noću
Danju
Oka nisam sklopio

Samo juri
Radi
Štedi
Mir me radom opio

Otrijezni me nebrat rat
Moju kuću raskućila zolja
Od najgoreg crkvenoga miša
Sad sam, evo
Ja još veći golja

Velebilje, kukurijek
Čemerika dovijek

Od nemila
Do nedraga
Potucat se kao hrt
Dok za vrat i smrt

Gdje god krenem
Sapliću mi nogu
Izbjeglico prognaniče
Težak si i Bogu

RODNU GRUDU ZABORAVIT NEĆU

Sile zla se sjatile
Mene u svijet spratile
I sve moje i bližnje i dalje
Šarnim svijetom po tuđini šalje

Oj Danice, na istoku zvijezdo
Vidiš li mi moje rodno gnijezdo
Je li moje gnijezdo porušeno
Porušeno i opustošeno

Oj Mjesece, brate sa visine
Pozdravi mi brda i doline
Pozdravi mi zidine pod zovom
I kandilo pod srušenim krovom

Sjajno Sunce, oko oka moga
Poslano si od Višnjega Boga
Pomiluj mi livade i njive
Pomiluj mi sve trešnje i šljive

Pomiluj mi svo livadsko cvijeće
Leptir, pčelu što na cvijet slijeće
Pomiluj mi sve ptice u lugu
Mekim zrakom blaži selu tugu

Pomiluj mi potoke i vrela
Staro greblje na strazi kraj sela
Nek ti pogled na grobove slijeće
Mjesto našeg tamjana i svijeće

Sile zla se sjatile
Sve nas u svijet spratile
I kad smrtnu zapale mi svijeću
Rodnu grudu zaboravit neću

NIŠT' NE BIVA BEZ BOŽIJE VOLJE

Dušmani me tražili
Da me s glavom skrate
Al' me našli nisu
Pa će da se vrate

Oblačih se pomrčinom
Sakrivah od rujne zore
Valja bježat u šumu
Hvatati se zelen gore

Kojim putem sad da krenem
Pitam sebe, zvijeri, ptice
Blokirane javne staze
Minirane stranputice

Čekam da se javi neko
Al' sve nijemo i bez glasa
Niti nazad, niti pravo
Mili Bože, nema spasa

Pomolim se Višnjem Bogu
U Njegovu vječnu slavu
Da mi pute da pod nogu
Da iznesem glavu zdravu

Va vijekove Bogu slava
Evo mene i živa i zdrava
Vjerom gledam kroz životno polje
Ništ' ne biva bez Božije volje

NA MRTVOJ STRAŽI

Sunce zađe
Danak minu
U zalazak
Pomrčinu

Gustom tminom
Odjenu se zrak
Sva je zemlja
Zarasla u mrak

Vjetra nema
Pa što huče gore
Sahranjuju
Puteve
Do
Zore

Tužno viju
Po gorama vuci
Moj nožiću
I puško u ruci

Mala moja
Moje tugovanje
Da li ću ti
Doći
Na spavanje

ODGOVOR NA MOLITVU

Slijep nije
Svevidi
I njegov je sud
Sud Božijeg oka
I pravde svjedoka

Ne prolazi vrijeme
Nego breme raste
Da se crvi pakleni
Sa ljudima slaste

Car nebeskog mira
Put je do oltara
Topovi su djelo
Svjetskoga vladara

On se odmetnuo
Sa većinom vlada
Zastava mu slave
Pedera parada

Može i bez topa
Za bezbožnu platu
Dovoljan je handžar
I ljude po vratu

Naraslo je vrijeme
I sazrio vakat
Rokaj sa streljivom
A možeš i zaklat

Ložile su vatre
Aždaje iz bajke
One pekle djecu
A plakale majke

Obalama
Modre rijeke
Grobovi, mezari
Postali kolijevke

Zlo je svoju
Navšrilo mjeru
S patrijarhom
Djavo
Utvrdio vjeru
Na suvome zlatu
Potpis o primatu

Bog dvosjeklog
Sprema mača
Biće krvi do koljena
I paklenog biće plača

POSJETA

Dan u suncu
I sunce u maju
Hitam putem
Rodnom kraju

Minule su godine
Prohujao rat
Ja sam prvi izbjego
Poslije i brat

I stric
I kum
Svi rođaci
Ostalo je selo
I po selu kurjaci

Sada gledam selo
Sela nigdje nema
Tek poneka svraka
Na kupini drijema

Onu staru
Tražim sliku
Rodnu kuću
U šljiviku

Sve srušeno
Isječeno
Zanijemilo
Nerečeno

Iz truleži
Kućnog krova
Raste čičak
Trn
I zova

Gde je nekad
Cvijeće cvalo
Stablo stare
Lipe palo

Gdje su nekad
Žita klasala
Kopriva ljuta
U vis stasala

Sela nema
Izbjeglo u snove
Pa me otud
Uspomenom zove

Tražim snove
Od jave se krijem
Sada ni ja ne znam
Je l' java il' snijem

Nikog nema
Da izađe preda me
Samo svraka sa kupine
Nijemo gleda me

SLIKA ZA DUŠU

Mala kuća selo
Pored kuće vrelo
I vrelo u cvijeću
Tu leptiri slijeću

Šareni i plavi
Bijeli, žuti mali
Razigrali let
Izbrojah ih pet

Iza vrela njiva
Oko njive šljiva
Pšenica se klasa
I za žetve stasa

Pored njive drum
Penje se na hum
A na humu stado
I čobance mlado

Blagi vjetrić pirnu
I u cvijeće dirnu
Leptiri se udešaju
Da mi sliku uljepšaju

Ja škljocnuo klikom
Nad veselom slikom
Sada joj pravim ram
Da je duši dam

SJEĆANJE

Maj
Livada
Trava
Cvijeće
Sunce
Šuma
I proljeće

Leptiri su
Sa baštama
Kućno sljeme
Sa lastama

Bijelo stado
I jaganjci
Nebom pasu
K'o oblaci

Težak rodne
Brazde slaže
Za njim vrane
Blago traže

Obalama oko njiva
U beharu
Trešnja
Šljiva

Blagi lahor
Nebo šara
Laticama
Od behara

Pjesma tugom
Zagrlila selo:
- Dođi, dragi
Doveče na prelo

Dob vremenu jede dane
U sjećanje život stane

HAJDE MALO, SVRATITE

Moje su tuge pjesma moga sela
A iskre u suzi sa livada rosa
Sjećanje mi gleda kroz seoska vrela
Oblake iznad planinskih kosa

I šume huče, potoci žubore
Od svakoga slapa glase razaznajem
O krajevi moji, volio vas nisam
K'o što sada volim i evo se kajem

Kroz prozor sjećanja oskoruša šumi
Dok joj vjetar guste razabire grane
A one mene pod ćilimom lišća
Čekaju meke kada zora svane

Prolijeću slike dragog mi života
Iz tuđine rodni svaki kamen mio
Prostite mi, živi, oprostite mrtvi
Ako sam s nekim u zavadi bio

Svratite malo, bar rakiju jednu
Kud žurite tako, grehota je proći
Ja dolazim k vama u javi i u snu
A vi meni, eto, ne želite doći

A puši se vruća pogača u siru
U tepsiji sa lukom i kusom slanine
Dok kazan proteče, prokaplje bašica
Vuci će nam opet sići sa planine

PAMTI, GAZDA

Kreni, stani, dim za dimom
Sjedi, naspi pa do dna
Ne rakiju, ne sa vinom
Bez spavanja i bez sna

Bilo dobro, mladost, cvijeće
Bilo ono naše doba
Ona pjesma sad me neće
Neka studen ko iz groba

Nemoj, gazda, da te bijem
Razbijena glava nije
Ja sam trijezan mada pijem
Jedna u pod, u se dvije

Ma šta dvije, pijem flašom
Dok se duša zalom grije
Za družinom onom našom
Što je više nigdje nije

Našu mladost, nestašluke
Vatrom spali pomrčina
U momačko ono doba
Sve sažegla mjesečina

Plamen ognja nebo liže
Istok neće da je zapad
Sjekire se ratne bliže
Sprem' se, rode, opet napad

Blentovino, u rov skači
Stari hrast je zakuko
Trpi, rode, stegni srce
Svetićemo stostruko

Koga hoće sad da vežu
Državu im i majku
Platiću ti, gazda, pamti
Što na mirne diže hajku

Vratiću se, dobro pamti
Da račune svedem s tobom
Zagraktaće crni vrani
I nad tvojim svježim grobom

SVE SE ČUDIM

Sve se čudim
Kako ne poludim
A možda i jesam
Kad pogledam gdje sam

A možda i nisam
Kad pogledam s kim sam
Sam sa sobom
Pred budućim dobom
Nas dvojica oba
Iznad svoga groba
Isklesao riječi neko:
Rab Božiji ovdje Petko

Pjevo život, pjevo stih
Sad je miran, sad je tih
Nek je pokoj ovoj duši
U nebeskoj mu Viduši

Dežurni se anđel čudi
Ko to pjeva kroz nebesa
To onaj ludi Srbin
Sto vjerova u čudesa

Što vjerova u čudesa
Hristos što ih tvorio
Dok je onim zemnim svijetom
Međ' ljudima hodio

MISLIO SAM...

Sudbina me poljupcem
Gađala u čelo
Iznad čela svijeća
Oko svijeće selo

Pucketa plamen kandila
Pred ikonom Svetog Jovana
Rakijski kazan cigaru puši
Hajd' nek mu je za pokoj duši

Breza tiho jeca
I hrast Boga moli
Javor mene žali
Zova sve to voli

Uz pogaču vrelu
I rakiju ljutu
Oni još u kući
A ja već na putu

Uz sjetni zvona jek
Seli Petko va vijeki vijek
Sa mirisom rakije i hljeba
Stiže u Božije prostore neba

Mislio sam
I čekao dob
Selo će me
Ispratit u grob

Desilo se
Naopako djelo
Ja sam svoje
Sahranio selo

SMIJEM DA SE SMIJEM

Smijem
Da se smijem
Al' u smijehu jačem
Dođe mi da plačem

Život snio
Slasti pio
Smetnuo Boga s uma
Odlutao sa druma

Šta ću sad
Nisam rad
Što sam gad

Smiluj se, Hriste
Na ovaj jad
I na svome sudu
Oprosti meni
Ludu

VIŠNJI BOŽE, U TEBE SE UZDAM

Nebo se otvorilo
A ja u zemlju propadam
Raju se ne sviđam
Paklu se dopadam

Pomozi, pomozi, Bože
I praštanja pruži ruku
Nisam li radi tebe u životu
Trpio pakao i muku

Mrzio nikoga nisam
U ljutnji sam znao da lanem
Teško sam se iz poroka dizao
A lako znao da padnem

U dobru sam spor bio
A u zlu mnogo brži
Propao sam do guše
Nit nebeska me drži

Jeste da valjao nisam
Jeste da sam pušio i pio
Jeste da sam lumpovao
I ženi nevjeran bio

Jeste da nisam išao u crkvu
I popu nisam ruku ljubio
Jeste da sam oružje nosio
Možda nekog i ubio

Ali, Gospode
Kad ti pusti ono doba
Da se moja vjera proba
Odrekoh se blagostanja
Sveg imanja
I kuću mi sažegoše u plamenu
A ja sa vjerom u tebe
I zavežljajem na ramenu
Odoh u svijet
U kojem sam nadničio
I prosio sve do ovog časa
U koji treba mrijet

Milosti svoje, Gospode
Pruži ruku izbavljenja
Svoga objavljenja radi
Sa Gore Uspenja
A rekao si ovako:
- Ko god povjeruje i krsti se
Spasiće se tako

I ja, radi dobra sebi
Povjerovah, Gospode tebi
Jer Sveto Pismo kaže
Da je Bog Istina
I nije čovjek
Da laže

Riječju ovom
Smrtni strah
Obuzdam
Višnji Bože
U tebe se
Uzdam

KAKO MI JE

Kako živim
Dobro znam
Javu snujem
Snove tkam

Što bi dobra
Dobro minu
Od jave mi
Mis'o trne
Snove snujem
Al' u tkanju
Sve su niti
Niti crne

Noćima u crnom fraku
Kradem stih
U ovom gustom mraku
I krik je tih

JEŠIN GAROV

Kad smo bili đaci
I išli u školu
Mi smo krali kruške
U Ješinom dolu

Bila kruška velika
U bašti kraj puta
Slatka kao med
Kao vosak žuta

Jednog dana tako
Zadesi nas zamka
U sjećanju osta
Kruška karamanka

Jer uz krušku garov
Stoji ljuto gleda
Ima lanac dug
Kruški prići ne da

On je mnogo strašan
On je mnogo ljut
Rundav je i crn
Nad očima žut

Ne da prići kruški
Trza se i reži
Može pući lanac
Bolje da se bježi

Onda garov zalaje
I kroz lavež glas
- Čekajte me, lopovi
Uhvatiću vas

Đačko doba posta
Radnja ove priče
Oni mali đaci
Sad su sijede čiče

Nema Ješe ni garova
Naše kruške panja nema
Postajemo uspomena
U mladosti koja drijema

ZEKONJA

Ja sam jeo proju
Torotana sira
Čuvao sam Zekonju
Da ga ko ne dira

Još u ono vrijeme
Kad je tele bio
Kad je međed poštu nos'o
Vuk planinom vio

Ja sam jeo proju
Njemu ječma dao
Pa što mi je sada
Moj Zekonja zao

Gle Zekonje junca
Što prijeteći muče
I prijeteći riče
I ljutito buče
Vreba prve zgode
Da koga ubode

Razbukao sijena
Povaljao stogove
Moramo mu, ljudi
Zatupiti rogove

Mora da se okupimo
I Zekonju uškopimo
Mora biti rada
Da nam ko ne strada

NI U ŠTA SE NE RAZUMEM

Ni u šta se ne razumem
Il' me oni varaju
Upute me krivom stazom
Pa me onda karaju

Ni u šta se ne razumem
I podvale svi mi prave
Ja sanjao volove
Oni tvrde da su krave

Ni u šta se ne razumem
Sve mi laži istina
Sve što oni blatom mute
Meni čista bistrina

Ni u šta se ne razumem
Za sve duplu cenu plaćam
I onome što pozajmih
Sada moram ja da vraćam

Ni u šta se ne razumem
Takvog, kažu, dao Bog
Ne poznajem vrednost pravu
I za sveću kupim rog

Ni u šta se ne razumem
Ne, to više neće proći
Da vam nanu pokvarenu
I moje će vreme doći

OJ SELJAČE

Oj seljače, kućo stara
Pozegačo kraj ambara
Oj seljače, pjesmo sjetna
Kišo rodna, kišo ljetna

Oj seljače, vilin rode
I izvore gorske vode
Oj seljače, kosioče
Ispod strehe bosioče

Oj seljače, iz komjena dime
Jugov dane usred hladne zime
Oj seljače, od sokola krilo
Sve ti zdravo i veselo bilo

SURI ORO POLOMIO KRILO

Suri oro polomio krilo
I sjeća je kad snažno bilo
Sad ne može kao što je prije
Plavom nebu u vis da se vije

Uz planini dok vjetrovi huje
Gledaju ga zečevi i guje
Gledaju ga i gledom se svete
Što mu krila ne mogu da lete

Tužno klikće sva planina ječi
Nema nikog krilo da izliječi
S neba sleti vidarica vila
Leti orle, zdrava su ti krila

ČOVJEK JEDAN

Išao životom
Radan
Štedan
Govorili
Vrlo vrijedan
Čovjek jedan

Nit je pio
Nit pušio
Nit sijelio
Nit dijelio

Nit jurio žene
Nit tražio popa
Kada nema ništa radit
On ledine kopa

U prolazu uvijek
Uvijek nekud hita
Kako zdravlje, familija
Nema kad da pita

Nit sa nekim
Bez ikoga
Bez đavola
I bez Boga

Nit je pio
Nit pušio
Nit harčio
Nit bančio
I sada se
U grobu sam
Sa sobom
Ušančio

JEDAN PRAVAC, A DVA PUTA

Jedan pravac
A dva puta
Na istoku ozračenje
Na zapadu pomračenje

Na istoku umivanje
Na zapadu počivanje
Od istoka java biva
Od zapada san se sniva

Jedan pravac
A dva puta
Sa molitvom ozračenju
Sa snovima pomračenju

Jedan pravac
A dva puta
Ka istoku skrušenošću
Ka zapadu sa gordošću

Od istoka svjetla zrak
Zapadu će sažeć mrak
Zrak je oštar
Zrak je mač
Zapadom će
Pjevat plač

Vrati Boga u svoj um
Put istoka biraj drum

ZLOBA I JA

Zvijezde meni šapuću
Kada zemlja drijema
Da većeg ludaka
Na svijetu nema

S kraja na kraj neba
Sa mjerama letam
Usput srećem anđele
S anđelkama šetam

I s njima se igram
Po zvjezdanom lugu
Zaboravljam brige
I zemaljsku tugu

Premjeravam nebo
Tražim nove priče
Al' naiđe zloba
Pa na mene viče

Ona kaže da sam drzak
Bezobrazan i sve nešto
Ja se malo nasrdim
Pa joj vratim vješto

Ne ljuti se, zlobice
Ludaka ne diraj
Eto imaš ovce
I frulu pa sviraj

Goni svoje stado
Za Goleš-planinu
I odatle gledaj
Svijet u daljinu

I zasviraj frulom
Pastirsku idilu
I svirkom ćeš dozvati
Planinkinju vilu

Ona će ti dati
Prstenčić od zlata
Što otvara svaka
Od svih želja vrata

Kad poželiš nešto
U prstenu sile
Možeš postat tako
Ljepša i od vile

Vuku prodaj ovce
I frulu podari
Sa planine siđi
Svijetom gospodari

I moći ceš svijetom
Da žariš i pališ
Ali moje mjere
Ne možeš da kvariš

VUK ZAVIJA TUŽNO

Ponoć mraka
Planina u mraku
Guste zvijezde
Trepere u zraku

U planini vis
Iznad visa muk
Na visu je kamen
Na kamenu vuk

Na kamenu vuk
Samoća u vuku
Vuk zavija tužno
Da ublaži muku

Vuk zavija tužno
Sva planina ječi
Tužno vije
Uspomene liječi

Nije davno bilo
Kad utihnu zvuci
Sa visova noću
Pjevali su vuci

Nije davno bilo
Pa prevrnu vrijeme
I planinske noći
Postadoše nijeme

Nestala su braća
Nema ni drugova
Iz dolova nikog
Nikog sa visova

Otišli u tajnu
Vukovi planine
Nad planinom ždrali
Lete u daljine

Vuk zavija tužno
I doziva braću
A ja u tuđini
S kime ću i šta ću

SANJAM

Često
Vrlo često
Sanjam
Da letim
I nikako
Da se sjetim
Da nisam tica

Da letim
Sanjam često
I nikako da se sjetim
Da mi i zraku
Nije mjesto

I sanjam da letim
I vjetar oko ušiju briše
I budala zna da je to nemoguće
I opet o tome
Pjesme piše

Ali ni to
Nije od juče
Nešto čovjeka
U nebo vuče

IMALO SE RAŠTA I DA ŽIVI

Kako zađoh u godine sijede
Od kako me probada i steže
U mladosti one moje doba
San i java meni stalno bježe

Sve što bješe dobro od života
Otišlo je daleko od mene
Životom se kao sjena vučem
Nemoć raste, a sve drugo vene

Oj Jeleno, ženo koje nema
U njedrima tvojim sam ludio
Onog našeg ocvjetanog maja
Tu sam brao plodove iz raja

Ti si htjela, ja želio jesam
Ti nudila, ja uzimah strasno
Ti palila, ja gorio vatrom
Pod nebeskom ozvjezdanom šatrom

Nesporazum raskrstio pute
Svako svojom putuje sudbinom
Odnijele nas bujice života
Preko svijeta onom krivom Drinom

Jednom ćemo sresti se pred Bogom
Ljubili smo, a možda smo krivi
Sa životom sad svodim račune
Imalo se rašta i da živi

IMA - NEMA

Rešeta i sita
Prosijana tema
A vremena prevrtljiva
Sad bude, pa nema

Teško svili
Međ' moljcima
I biseru
Međ’ dronjcima

Za feniksa streha nije
Vrabac gnijezdo
Tamo vije

Vjetar huči
S vrha gore
Ničija nije
Gorjela do zore

Ima - nema
Bude - prođe
Svako carstvo
Vrijeme glođe

GORČIN U POLJU

U planini
U tišini
Međ' janjcima
Eho odzvanja u klancima
I pričati sa precima
Među bijelim stećcima
Tebi je lako vrlo, Radogoste

A meni Gorčinu
Promuklo grlo
Od ćutanja u ravnici
K'o u samici tamnici
Gdje slijepi robuju
I nijemi stražu čuvaju
I gdje hajku diže mrak
Na svaki sunčani zrak
A ko mraka oblake probije
Taj u ravnici robiju dobije

Lako je Tebi
Radogoste
U planini
Mudrovati
Teško je
Meni
Gorčinu
U polju
Robovati

NESRETNIK

U narodu riječ
I razuman sluša
Tijelo je za crve
A za Boga duša

Ne živi se samo o hljebu
Čovjek i stoka jedno nije
Duša svoju hranu traži
Iz Svjetlosti iz koje klije

Imao je nesretnik
Velikoga znanja
Ali nije dara
Božijeg spoznanja

JEDNOM VOLU

Goveđa ti pamet
K'o govedo sudiš
Nemoj, vole, svoje
Znanje da mi nudiš

Ja sam ljudski soj
Ti od stoke rasa
Ja sam sa visine
Ti si niža rasa

Od mojeg su soja
Anđeli i sveci
A koji su tvoji
De mi, vole, reci

Idi pasi travu
I riči u polju
Donijeću ti mekinja
Osoliti solju

Idi pasi travu
Porašće ti cijena
Ako trave nema
Donijeću ti sijena

Idi pasi travu
I čuvaj se zgode
Da te koji obad
Šiljkom ne ubode

Idi travu pasi
I zekulje ganjaj
Iz moga se društva
Volusino, sklanjaj

HRISTOS SE RODI

Eno je, eno
Eno zvijezda nova
Istoka mudrace na put kreće
Eno je, eno
Eno zvijezda nova
Hristos je rođen
I Car Sreće

O Jerusalime, mjesto nam kaži
Cara Slave gdje se rodio
Zvijezda nas zove
I nosimo dara
Nebeski znak nas
Amo vodio

Znalci Svete Knjige tad su
Jednoglasni u tom svemu
Sunce Pravde i Mesija
Biće rođen u Vitlejemu

Eno je, eno
Zvijezda nad pećinom blista
Pastiri veseli, anđeli poju
- O Care u jaslama
O Djevo čista

I svo zlato, tamjan, smirna
I ničice poklonjenje
Car je rođen i Mesija
Izbavitelj i Spasenje

Rođeno je Novo Svjetlo
Svjetlo od kog Tama drhti
Svjetlo Svjetla i Car Svjetla
Car Života, Pobjeditelj Smrti

BOGOČOVJEK

Od jednog
Bogočovjeka
Zapovijest
Molba je

Ne
Čini
Nikome
Ono što ne želiš
Da drugi tebi čini
I ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe

Ko ga posluša
I ko ga djelima sluša
Bogočovjekov brat biće
I sin Božiji postaće

Ovakvi kakvi smo
Možemo li
Hoćemo li
U njegove riječi stati

Ili ćemo
Njega
Opet
Raspeti
Što je
Nama
Nemoguće
Smislio

KAMEN VJERE I NEVJERE

Od Adama i Eve
Rodio se rat
Bog upita Kajina
- A gdje ti je brat

U hiljadu ljudi
Nema ni za lijeka
Jedan il' ni jedan
Sa činom čovjeka

Prijatelji bivši
Uniforme druge
Bivše časne riječi
Sada srama sluge

A stida i nema
Da nekoga plaši
Smakli su ga s leđa
I njini i naši

Srušili su vođu
Izabrali sebe
Sada vlada zakon
Ko koga zajebe

Ide sudnji dan
Sprema bijesnog hata
Da svakome kamen
Veže oko vrata

U bezdano more
Sve do jednog baci
Čiji kamen ne potone
Taj će da se spasi

JEDINI NAČIN

Kad neće Bog
Da preokrene
Svijet
Dobar
Da
Bude

Zašto ja
Uludo
U tom
Ćoravom
Poslu
Da se
Satirem

Postaću bog
U svijetu
Van svijeta
Ako Boga
U sebi
Od svijeta
U svijetu
Sačuvam

NESTA LJUDI

Nesta ljudi
Dobre volje
Prohujalo
Vrijeme bolje

U svakome
Ljudstvo vene
Dobre samo
Uspomene

U velikoj šumi
Divovsko je drvlje
U šikari maloj
Ostruga i trnje

Tamo sreće neće biti
Gdje je teška suza pala
Tamo pjesma neće cvjetat
Gdje je mržnja proklijala

Bog je jedan
Luda glavo
U vjerama
Bog je đavo

ČUJ, SRBINE

Neke čudne godine
S osvetničkim smijehom
Šunjaju se za Srbima
I njihovim grijehom

Mnoge majke u ludilu
Ubijaju svoja čeda
Bog ga majci poklonio
Majka mu se rodit ne da

Već krvnica svom djetetu
Dok u majci rastom spava
Strašno uže o vrat steže
U đubrište zatrpava

A Bog plače na nebesi
I čudi se tim majkama
Tih ubica krvoločnih
Nećeš naći u bajkama

Gnjev Gospodnjih onih suza
Sad osvetu strašnu ište
Oj, Srbine, nesretniče
Ko će Bogu na bojište

A Srbin se srbstvom busa
I na Boga diže hajku
Vrijeđa Boga na sva usta
I Božiju psuje majku

Prosule se zle godine
Iz vremena vreće stare
Šunjaju se za Srbinom
I Srbinu život kvare

I birane traže žrtve
Po Kosovu srpskom polju
I jedince i sinove
Pred majkama kamom kolju

I najljepšu srpsku mladost
Zle godine ove jedu
Ostavljaju samo suze
Uzdahe i tešku bijedu

Popaljene kuće, njive
Opustjela srpska sela
Isječeno voće, šume
Presušila iskon vrela

Sve skućeno raskući se
Sve sanjano trenom prsnu
Sjatismo se Višnjeg Boga
Sjatismo se znaku krsnu

Oko krsta tamjan miri
Pravoslavna zvona bruje
Kad gle čuda i strahote
Kod oltara šarke guje

Sveštenička ruha nose
I Sotoni caru kade
Oj, propali srpski rode
Šta od tebe grijesi rade

Od oltara odbij zmije
Za sveštenstvo Spasa Hrista
Duša može samo s Hristom
Od grijehova biti čista

ONI MENE TRAŽE

Oni mene traže
Da bih bio stišan
Pretražuju teren
Hvataju na nišan

Oni mene traže
I planove kroje
Da se popnu malo više
Dok na meni stoje

Oni mene traže
Razapinju mrežu
Da me na sred porte
Za stub srama vežu

Oni mene traže
Jezik da mi skrate
Jer ih stalno prozivam
Da se Bogu vrate

Oni mene traže
Moćnici sa trona
Da na mene stave
Svetosavska zvona

Oni mene traže
Ove crne mrake
Da me malo svojski
Propuste kroz šake

Oni mene traže
Sa mnom da se služe
Ugledom za primjer
Onim sto ih tuže

Oni mene traže
I oružje pašu
Da strahom k'o zastavom
Pred narodom mašu

A ko su to oni
Saznaćete skoro
Kad pozdravi papu
Svetosavsko zvono

OBLACI SU PJOELI VEDRINU

Oblaci su pojeli vedrinu
Kurjaci su prejeli se mesa
Nikog briga i nikome čudo
Što se zemlja od grozote stresa

Đavoli se s krštenima ljube
S Antiristom pobratimstvo prave
Naoštrili i srca i zube
Propast duša za oltarom slave

Sva se zemlja razemljila
I vjera se raskućila
Svjetlo nam se crnim piše
I razvratom duša diše

Nesta one sa studenca
Životvorne žive vode
Nad bezdanom strašnog suda
Izgubljene lađe plove

BOLUJE NAM ĐURĐEVDAN

Boluje nam Đurđevdan
Niti cvjeta, niti lista
Zamućeni svi izvori
Samo mu je suza čista

Boluje nam Đurđevdan
U žalosti Sunca zrake
I mirisi sa livada
Eno nose crne trake

Boluje nam Đurđevdan
Probada ga u grudima
Gdje su one hajdučije
Šta to bješe sa ljudima

Boluje nam Đurđevdan
Pustolina na sastanku
Kukavica u po luga
Veze svoju tugovanku

Boluje nam Đurđevdan
Poklekuje konjic bijeli
Aždaja je pred oltarom
Da pričešće djeci dijeli

Aždaja je pred oltarom
Pravoslavna plaču zvona
Samo korak, korak il' dva
Do Hristovog svetog trona

Aždaja je pred oltarom
Nema Đorđa konjanika
Sve Judini poljupci
Po trideset srebrenika

Ko izdaje ponajviše
Ponajvišim mjestom stoji
Sva pravila pogažena
Svako svoje srebro broji

Ne čuje se jasna truba
Jer Đurđevdan boluje
Ko će sada na aždaju
Ko da s njome ratuje

Šta je tebi, Sveti Đorđe
Što ti oštro koplje drijema
I nebesa već se tresu
Od istoka munja sijeva

Boluje nam Đurđevdan
Sve zamire i sve ječi
Bolestan je Đurđevdan
Višnji Bože, hajde liječi

PROPOVIJED

Ugojeni popa
Ispred oltara
Sirotinju kara
Što tijelo
Ne smara
I dušu
Ne snaži
Postom

Molitva se svrši
Narod se raspprši
I u gladnom stanju
Priđe pokajanju

Praznoga stomaka
Poderanih gaća
Sirotinja postom
Grijehe placa

I popa dođe kući
I taze
Ispod saća
Pečenu jaretinu
Sjede
Da
Jede

NOVO DOBA

- Ruka ruci
Muka muci -
Uklesano na čelu
Na kamenu
Na grebu
Na hljebu
Na nebu

Nestalo grlica
Svetih tica
Iz bašćica
Kraj potoka
Sa anđelima
Plavih krila
Od leptira

Eno poviš
Bregova
Iznad dolova
Jato crnih
Gavranova
Kruži

Planina tuži
Požar je
Spalio šumu
I sve ptice pjevice
Sad su na drumu
Za Evropu
U kavezima
Pod crnim prekrivačima
Dok ne stignu u palate
Onih što će da plate
Da im povade oči

Da gazdama pjevaju i danju
Kao u zavičaju
Što su
Bogu
Pjevale u
U noći

Novo doba
Novi vakat
Nemaš, ptico
Kome plakat

Zemlja smrdi lešinom
Biranim starješinom
Duhom Novog doba
Što bazdi iz groba

RELIGIJA NOVOG DOBA

Dvadeset i prvi vijek
Izbrišimo granice vjera
Na nebu nije lijek
Čovjeku Zemlja treba

Sav prosperitet i blagostanje
Stvoriti ovdje i sada
U život na drugom svijetu
Samo se budala nada

Duša je smrtna, to znamo
I sa tijelom umire ista
Vaskrsenje je obmana onih
Što vjeruju Isusa Hrista

I oni nam prave muku
K'o zvona u narodu zvone
I tako dižući buku
Gledaju nas kroz kanone

Koga se tiču kanoni
Važna je ljudska sloga
Njima se bave moroni
Što slave raspetog Boga

Važna je dobra volja
Bratstvo, jednakost i sloga
Zemlja će biti bolja
Pod vlašću našega Boga

I Ti, Bože svih vjera
Svojom ljubavlju zagrli svijet
Svim razlikama učini kraj
I nama na Zemlji načini Raj

CRKVENO NOVO DOBA

Tajne tamo, tajne amo
Tu razlike, brate, nije
Svaka tajna isto vrijedi
Crkva jedna, strane dvije

Sazrelo je Novo doba
U kome se ljubav rađa
Podjela je bila lažna
Političkih uzrok svađa

Sad dišemo jednim dahom
Sa obadva plućna krila
Volimo se, ljubimo se
U vjeri smo braća mila

Anateme što su bile
To pisahu bezumnici
Svetog oca našeg pape
Svi smo sada sljedbenici

Tajne tamo, tajne amo
Tu razlike, brate, nije
Svaka tajna isto vrijedi
Crkva jedna, grane dvije

Petrova će rimska slava
Nas ovjenčat u jedinstvu
Papa nam crkve glava
I pijemo čašu istu

ANTIHRISTO JEVANĐELJE

Bude sunce
Kiša bude
Dani vreli
Onda stude

Ljeta vruća
Zime snježne
Promjene su
Neizbježne

I u Crkvi
Tako slijedi
Novo biva
Staro blijedi

Episkopi
Znaju mjeru
Po vremenu
Prave vjeru

Pradjedova
Vjera stara
Ima, brate
Mnogo kvara

Mnogo kvara
I kanona
Preteška je
Svima ona

Sputava nam
Sve slobode
Za kojima
Želje brode

Naše želje
Svijet grle
Naše želje
Svijetu hrle

Ukidamo
Međe grijeha
Daj provoda
Više smijeha

U se, na se
I poda se
Nakon smrti
Ne nadaj se

Duša umre
Kad i tijelo
Nema više
Crno-bijelo

Sve je isto
Život supa
Raj zabluda
Pakla rupa

Nova vjera
Lance kida
I od srama
I od stida

Hej, čovječe
Život živi
Nema nikog
Da te krivi

Ukinuti
Svi su grijesi
Živi tijelom
Tijelo jesi

Zaboravi
Lude priče
Da za tobom
Đavo riče

Kakav đavo
Glupost stara
Koja samo
Ljude vara

Da ih drži
U kontroli
U velikoj
Straha boli

Kakav grjeh
Šuplja priča
Šizofrenih
Drevnih čiča

Zatupili
Što su ljude
Da na njima
Ropstvo bude

Novo Doba
Ropstvo skida
I od srama
I od stida

Sada crkva
Grijeh ukida
Sa prošlošću
Sve raskida

Hajde k nama
Sestro, brate
Put je širok
Vi ga znate

De uživaj
U sladosti
U željama
U radosti

Nek ti dani
Nisu sivi
Ta jednom se
Samo živi

ZLI PASTIRI

Došlo vrijeme ovo neko
Naopako stvari stoje
Oko stada bijesni vuci
I u stadu ovce broje

Vuci skaču za vratove
I ovčice kolju neke
Stado mirno, mirno pase
Nema trke, nema bleke

Zanijemili svi pastiri
Svi kod svoga stada ćute
Bolje de se stado kolje
Nego da se vuci ljute

Dok pastiri mirno ćute
Kurjak neće na pastira
Sa prećutnim dogovorom
Niko nikog tu ne dira

Niko nikog tu ne dira
Ćutanjem se pastir brani
Vuku pastir i ne treba
Vuk se samo stadom hrani

Po širokim livadama
Pastir traži društva svog
A za stado koga briga
Nek o stadu brine Bog

PRED SUDNJI DAN

Bezakonje
Zemlju omrkalo
Pa se vrijeme
Pobrkalo

Motkom narod
Zvijezde stresa
Da se nebo ozemlji
Zemlja onebesa

Nastupila nova vjera
Ispisana od popova
Crkva puna k'o šibica
A sve lopov do lopova

Nema peder
Nema kurva
I pedofil grijeha nema
A čast, obraz i poštenje
Fanatika to je tema

Nije važno ko si, šta si
Zabranjeni stid i sram
Radi što ti duša zeli
Samo prilog daj za hram

Krst na podu nogom gazi
To je simbol lažnog boga
Oboreni njegov simbol
Neka gazi tvoja noga

U slobodi Novog doba
Ti ponosa barjak digni
Samo crkvi Novog doba
Sa prilogom svojim stigni

SUNCE I SJENKA

I sjenci Sunce
Postanje daje
A sjenka se uspinje
I sjenka se propinje
Suncu mane nalazi
I diže bunu
Zeleći i Suncu
Glava da bude
Eh, lude Eh, lude!

PAKLENOGA BIĆE PLAČA

Vrijeme sa nevremenom
Sklopilo brak
Ne čudite se što je oluja
I što je mrak

I sve vođe narodne
Njihove i naše
Osedlao Car lopova
I na njima jaše

Poštenje obraz
Izgubilo
Svijet prevrnulo
I polovinu ubilo

Isparila ljubav
Ohladile duše
Iz svakoga srca
Studen vjetar puše

Napuštenu staricu
Progutala zima
Starica se hvalila
Kako djecu ima

Ulicama grada
Povorke, parade
I ljudi sa ljudima
One stvari rade

Žene jedna drugoj
Liježu među krake
Biskupi i vladike
Siluju dječake

JOJ, BOŽE

Joj, dodijalo mi je
Da se divim
Gadnom svijetu
U kom živim

Jooj, dodijalo mi
Grešnom među uglednim
Cijenjenim lopovima
I uvaženim bezbožnim popovima

Joooj
Dodijalo mi
Među Englezima i Ircima
Među Kinezima i Fincima
Među Korejancima i Japancima
Među Kolumbijcima i Filipincima
Među Afganistancima i Pakistancima
Među Irancima i Libancima
Među Grcima i Turcima
Među Rusima i Prusima
Među Poljacima i Slovacima
Među Izraelcima i Filstejcima
Među štrkljastim Somalcima
I sibirskim Tunguzijancima
Među Indusima i Indijancima
Među Eskimima i čileanskim pingvinima
Među Kubancima i komarcima
Među vegetarijancima i pijancima
Među drogerašima i pokerašima

Dodijalo među bogomoljcima
Ljudskim moljcima
Među zla sijačima
I djece koljačima
Među pedofilima i pederima

Među šarafima i federima
Među dželatima prelatima
Među mafiozama
I kulturnim simbiozama

Joooj, Bože, dodijala mi
Smradna kanalizacija
Zapadna civilizacija
Moderni robovi, duhovni grobovi
Hamburgeri i pomfrit
Chips i Coca-Cola
Od čovjeka prave vola

A ni tamo stvarnost
Nije fina
Pod kućnim pragom
Tempirana mina stoji
Otkucava i broji
Mene čeka iz daleka
Kad se vratim
Glavom da platim
Jer sam kriv što sam živ

Jooooj, Bože
Izvedi me odavde
U planinski lug,
U divljinu
Da mi međed bude
Jedini komšija i drug
Izvedi me iz ovog Misira
Radi moga mira
I tvoje pravde
Spasi me odavde

DOBA ZLONOŠE VODONOŠE

Šta će slijepcu luča
Gluvom šta će glas
I bezrukom tuča
I lešini spas

Šta će pjesma suzi
Mrtvom šta će svijet
Šta će radost tuzi
I gladnome cvijet

Što se boljeg tiče
Bolje u zlo propalo
Kakvi su ljudi postali
Dobro ih i ovo dopalo

Sutra će biti gore
Prekosjutra zla je više
Ne vrijedi istinu kriti
Zlo će dobro da zbriše

A kad se Bogu smrkne
Blago onom
Ko ranije
Crkne

O AUTORU

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja na dan Sv. Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Osnovnu školu pohađao u Modrinju (opština Kakanj) i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. U Kanadi živi i radi od 1993. godine. Autor je knjige poezije "Nebeski glasonoša" objavljene 1990. godine u izdanju Književnog kluba "Studenac" u Tešnju.